

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2021/1092 НА СЪВЕТА

от 11 юни 2021 година

за установяване на критериите и процедурата на уведомяването за различия по отношение на международните стандарти, приети от Международната организация за гражданско въздухоплаване в областта на безопасността на въздухоплаването

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване, която беше подписана в Чикаго на 7 декември 1944 г. и с която се урежда международният въздушен транспорт (наричана по-нататък „Чикагската конвенция“), влезе в сила на 4 април 1947 г. С нея се учредява Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).
- (2) Държавите — членки на Съюза са договарящи страни по Чикагската конвенция и договарящи държави на ИКАО, а Съюзът има статут на наблюдател в някои органи на ИКАО.
- (3) Съгласно член 54 от Чикагската конвенция Съветът на ИКАО може да приема международни стандарти (наричани по-нататък „стандартите“) и препоръчителни практики за въздухоплаването и да ги определя като приложения към Чикагската конвенция (наричани по-нататък „приложенията на ИКАО“), по-специално по отношение на безопасността на гражданското въздухоплаване.
- (4) Съгласно член 90 от Чикагската конвенция всяко приложение на ИКАО или всяко изменение на приложение на ИКАО влизат в сила след изтичането на тримесечен срок от тяхното съобщаване на съответните договарящи държави на ИКАО или след изтичането на по-продължителен срок, определен от Съвета на ИКАО, освен ако през това време мнозинството от договарящите държави на ИКАО заявят своето несъгласие.
- (5) След като бъдат приети и влязат в сила, стандартите стават задължителни за всички договарящи държави на ИКАО, включително всички държави — членки на Съюза, в съответствие с Чикагската конвенция и в рамките на определените в нея ограничения.
- (6) Съгласно член 38 от Чикагската конвенция всяка договаряща държава на ИКАО, която прецени, че е невъзможно да се съобрази във всяко отношение с подобен стандарт или да приведе своите собствени разпоредби или практики в пълно съответствие с който и да е стандарт след изменение на последния, или която сметне за необходимо да приеме разпоредби или практики, отличаващи се в някакво конкретно отношение от тези, които са установени с даден стандарт, трябва незабавно да уведоми ИКАО за различията между нейните собствени разпоредби или практики и тези, установени със стандарта. В случай на изменение на стандартите всяка държава, която не внесе съответните изменения в своите собствени разпоредби или практики, трябва да уведоми Съвета на ИКАО за това в течение на шестдесет дни след приемането на изменението на стандарта или да посочи действието, което предлага да предприеме.
- (7) Вътрешните правила на ИКАО, по-специално сроковете, определени от договарящите държави на ИКАО за уведомяване за различията по отношение на стандартите, както и броят на различията в областта на безопасността на въздухоплаването, които трябва да бъдат съобщавани всяка година, затрудняват своевременното определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в решение на Съвета, основано на член 218, параграф 9 от Договора, за всяко различие, която трябва да бъде съобщено. Освен това стандартите, приети от Съвета на ИКАО в областта на безопасността на въздухоплаването, засягат до голяма степен въпроси от изключителната компетентност на Съюза. Поради това е ефикасно и целесъобразно да се установи рамка за критериите и процедурата, които трябва да се следват при уведомяването за различия по отношение на стандартите в областта на безопасността на въздухоплаването, попадащи в областите на изключителна компетентност на Съюза, без да се засягат правата и задълженията на държавите членки съгласно Чикагската конвенция.

- (8) Като се има предвид спецификата на сектора на безопасността на въздухоплаването в сравнение с други сектори на дейността на ИКАО, по-специално големият брой стандарти, които се приемат в този сектор от Съвета на ИКАО, както и броят на различията, които трябва да бъдат съобщавани всяка година, настоящото решение има отношение единствено към областта на безопасността на въздухоплаването с цел рационализиране на процесите и обработване по ефективен начин на многобройните уведомления. На равнището на ИКАО стандартите за безопасност на въздухоплаването се съдържат главно в приложения 1, 6, 8, 14, 18 и 19 на ИКАО. На равнището на Съюза изискванията, съдържащи се в тези стандарти, са отразени главно в Регламент (ЕС) 2018/1139 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, както и в актовете за изпълнение и делегираните актове, приети въз основа на него, по-специално в Регламенти (ЕС) № 1178/2011 ⁽²⁾, (ЕС) № 748/2012 ⁽³⁾, (ЕС) № 965/2012 ⁽⁴⁾, (ЕС) № 139/2014 ⁽⁵⁾, (ЕС) № 452/2014 ⁽⁶⁾, (ЕС) № 1321/2014 ⁽⁷⁾ и (ЕС) 2015/640 ⁽⁸⁾ на Комисията, както и в Регламенти (ЕО) № 2111/2005 ⁽⁹⁾ и (ЕС) № 376/2014 ⁽¹⁰⁾ на Европейския парламент и на Съвета.
- (9) Настоящото решение следва освен това да бъде ограничено до позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на ИКАО в областите от изключителната компетентност на Съюза.
- (10) Различията по отношение на стандартите, приети от Съвета на ИКАО, могат да произтичат от правото на Съюза и да се дължат на приемането на нов или изменен стандарт от Съвета на ИКАО или на изменение на правото на Съюза. Позицията, която трябва да се земе от името на Съюза във връзка с тези различия, следва да се основава на писмен документ, представен своевременно от Комисията на Съвета за обсъждане и одобрение.
- (11) Различията по отношение на стандартите, приети от Съвета на ИКАО в областта на безопасността на въздухоплаването, могат да произтичат и от национални мерки, приети съгласно член 71 от Регламент (ЕС) 2018/1139 в случай на неотложни непредвидени обстоятелства, когато тези мерки се различават от стандартите и следователно изискват ИКАО да бъде уведомена за различията съгласно член 38 от Чикагската конвенция. Поради това е целесъобразно в настоящото решение да се определи и процедурата, която трябва да се следва за определянето
-
- (1) Регламент (ЕС) 2018/1139 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2018 г. относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване и за създаването на Агенция за авиационна безопасност на Европейския съюз и за изменение на регламенти (ЕО) № 2111/2005, (ЕО) № 1008/2008, (ЕС) № 996/2010, (ЕС) № 376/2014 и на директиви 2014/30/ЕС и 2014/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 552/2004 и (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕИО) № 3922/91 на Съвета (ОВ L 212, 22.8.2018 г., стр. 1).
- (2) Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията от 3 ноември 2011 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с екипажите на въздухоплавателни средства в гражданското въздухоплаване в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 311, 25.11.2011 г., стр. 1).
- (3) Регламент (ЕС) № 748/2012 на Комисията от 3 август 2012 г. за определяне на правила за прилагане на сертифициране за летателна годност и за опазване на околната среда на въздухоплавателни средства и свързани с тях продукти, части и оборудване, както и за сертифициране на проектантски и производствени организации (ОВ L 224, 21.8.2012 г., стр. 1).
- (4) Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията от 5 октомври 2012 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 296, 25.10.2012 г., стр. 1).
- (5) Регламент (ЕС) № 139/2014 на Комисията от 12 февруари 2014 г. за определяне на изискванията и административните процедури във връзка с летищата в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 44, 14.2.2014 г., стр. 1).
- (6) Регламент (ЕС) № 452/2014 на Комисията от 29 април 2014 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции на оператори от трети държави в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 133, 6.5.2014 г., стр. 12).
- (7) Регламент (ЕС) № 1321/2014 на Комисията от 26 ноември 2014 г. относно поддържането на летателната годност на въздухоплавателните средства и авиационните продукти, части и устройства и относно одобряването на организациите и персонала, изпълняващи тези задачи (ОВ L 362, 17.12.2014 г., стр. 1).
- (8) Регламент (ЕС) 2015/640 на Комисията от 23 април 2015 г. относно допълнителни спецификации за летателна годност за даден тип експлоатация и за изменение на Регламент (ЕС) № 965/2012 (ОВ L 106, 24.4.2015 г., стр. 18).
- (9) Регламент (ЕО) № 2111/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2005 г. за създаване на списък на Общността на въздушните превозвачи, предмет на оперативна забрана в границите на Общността, и за информиране на пътниците на въздушния транспорт за самоличността на опериращите въздушни превозвачи и за отмяна на член 9 от Директива 2004/36/ЕО (ОВ L 344, 27.12.2005 г., стр. 15).
- (10) Регламент (ЕС) № 376/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за докладване, анализ и последващи действия във връзка със събития в гражданското въздухоплаване, за изменение на Регламент (ЕС) № 996/2010 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2003/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на регламенти (ЕО) № 1321/2007 и (ЕО) № 1330/2007 на Комисията (ОВ L 122, 24.4.2014 г., стр. 18).

на такива различия. Тази процедура следва да зависи от обхвата и продължителността на приетите национални мерки в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност и да дава възможност на държавите членки да изпълняват без забавяне своите международни задължения съгласно член 38 от Чикагската конвенция. Посочената процедура следва да не засяга условията и процедурата, установени в член 71 от Регламент (ЕС) 2018/1139.

- (12) Различията, за които трябва да се уведомява ИКАО, следва да се основават по-специално на информацията, предоставена от Агенцията за авиационна безопасност на Европейския съюз в съответствие с член 90, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/1139, когато е приложимо. Различията следва да се представят в определения от ИКАО формат чрез формуляра за уведомяване за съответствие или различия или в системата за електронно подаване на информация за различия, когато това се изисква от ИКАО. Когато съгласно настоящото решение позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза, е установена в писмен документ, представен от Комисията на Съвета за обсъждане и одобрение, в този документ, при целесъобразност и за всеки отделен случай, следва да се посочва дали на държавите членки да се предостави гъвкавост при уведомяването за въпросните различия. Освен това Комисията следва да се стреми да започне работа по този документ възможно най-рано, за да осигури достатъчно време за подготовката му, включително за евентуални консултации, които да бъдат проведени на експертно равнище.
- (13) Изпълнението на настоящото решение не следва да води до нарушаване на задълженията на държавите членки съгласно правото на Съюза или на международните им задължения по Чикагската конвенция, по-специално по отношение на спазването на крайния срок за уведомяване на ИКАО за различията.
- (14) Настоящото решение следва да се прилага за ограничен срок, а именно до края на заседанието на Съвета на ИКАО след следващата сесия на Събранията на ИКАО, за да се даде възможност на Съвета да оцени ефективността на настоящото решение и да реши, по предложение на Комисията, дали да продължи срока на прилагането му или да го измени по друг начин,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) по отношение на уведомяването за различия по отношение на стандартите, съдържащи се в приложения 1, 6, 8, 14, 18 и 19 към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване (наричана по-нататък „Чикагската конвенция“) в областта на безопасността на въздухоплаването, доколкото тези стандарти попадат в обхвата на изключителната компетентност на Съюза, се установява в съответствие с критериите и процедурата, определени в членове 2 и 3 от настоящото решение.

Член 2

В случай че правото на Съюза се различава от стандартите, посочени в член 1 от настоящото решение, и поради това се изисква уведомяване до ИКАО за различията спрямо тези стандарти в съответствие с член 38 от Чикагската конвенция, Комисията своевременно и най-малко два месеца преди всеки срок, определен от ИКАО за уведомяване за различията, представя на Съвета за обсъждане и одобрение писмен документ, основан по-специално на информацията, предоставена от Агенция за авиационна безопасност на Европейския съюз (ЕААБ) в съответствие с член 90, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/1139, когато е приложимо, в който се посочват подробните различия, за които ИКАО трябва да бъде уведомена.

Член 3

1. В случай че държава членка приеме в съответствие с член 71 от Регламент (ЕС) 2018/1139 национални мерки, предоставящи освобождавания по отношение на отделни физически или юридически лица или чиято обща продължителност не надвишава осем месеца, и когато тези национални мерки се различават от стандартите, посочени в член 1 от настоящото решение, и изискват уведомяване за различията спрямо тези стандарти в съответствие с член 38 от Чикагската конвенция, съответната държава членка незабавно информира Комисията за всяко различие, за което е подадено уведомление.

2. Когато освобождаванията, предоставени в съответствие с член 71 от Регламент (ЕС) 2018/1139, са с общо приложение и общата им продължителност надвишава осем месеца, Комисията, не по-късно от две седмици след като съответната държава членка я е уведомила за тези освобождавания в съответствие с член 71, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1139, представя на Съвета за обсъждане и одобрение писмен документ, основан по-специално на информацията, предоставена от ЕААБ в съответствие с член 90, параграф 4 от посочения регламент, както и на информацията, предоставена от държавите членки съгласно член 71 от същия регламент, в който се посочват подробно различията, за които ИКАО трябва да бъде уведомена.

Член 4

Изпълнението на настоящото решение не води до нарушаване на задълженията на държавите членки съгласно правото на Съюза или на международните им задължения съгласно член 38 от Чикагската конвенция.

Член 5

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на ИКАО, се изразява от държавите членки.

Член 6

Настоящото решение се прилага до 30 ноември 2022 г. По предложение на Комисията Съветът може да продължи срока на прилагането му или да го измени по друг начин.

Член 7

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 11 юни 2021 година.

За Съвета
Председател
J. P. MATOS FERNANDES
